

1204.

Spetsiaalne fond

KINDLUSTUSSELTS "EESTI" AJAKIRI

ENSV
Riiklik Avalik
Rasvikuul 1931, g

Nr. 1

Tartus, jaanuarikuul 1931, g

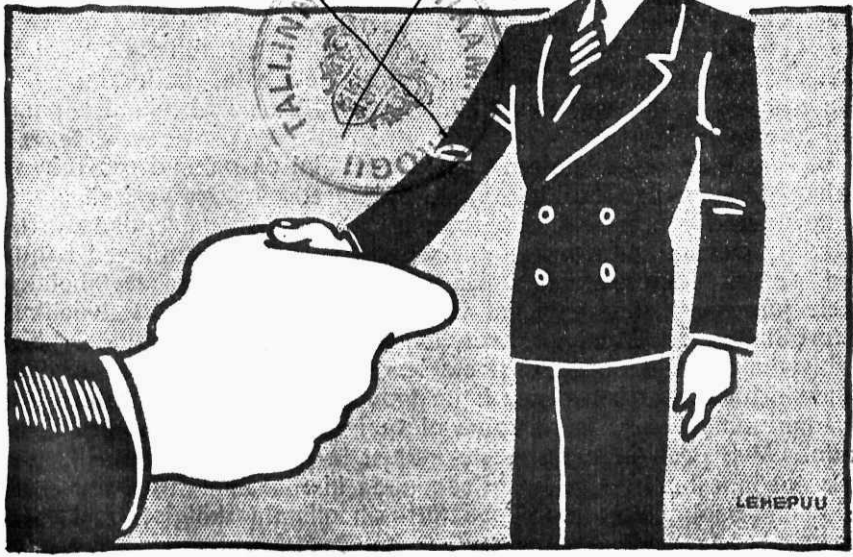
3. 233-
III aastak.
1931

SP. 243

HEAD UUIT

19403

AASTAT!

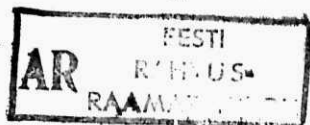
Julgelt edasi!

Mida toob uus aasta? See on küsimus, mille esitame endile iga algava aasta alul. Küsimus, millele vastuse leidmiseks tehakse risti vastukäivaid ennustusi: ühed kuulutavad head, teised halba. Kuid aeg on praegu selline, mis vähe hoolib ennustustest ning kõlavatest sõnadest. Praegu nõutakse tegusid. Ainult tegude varal ületame ajaraskused, tühipaljas targutamine, virisemine ning sõnadetege mine ei vii kedagi sihile. On ajad üldiselt head, läheb enamikul pingutamatagi hästi. Nüüd, kitsikuse ajajärgul, peame aga tegudega tõendama oma eluõigust ja jõulikkust.

Peame praegu võitlust oma majandusliku iseseisvuse eest. See heitlus sarnaneb omal viisil sõjale ning nagu viimane — nõuab pingutust ja ohvreid. Need ohvid on aga möödapäästamatud selleks, et panna end omas kodus majanduslikult maksma ning mitte jääda võõraste tallata. Ka kindlustusala on osa majanduselust ning siin keeb samuti võitlus selle eest, kas peab eesti mees selle ala juhtimisel ohjad kindlalt enda käes hoidma, või loovutab selle õiguse läätsaleeme eest võõrastele. Seni on see võitlus arenenud õnneliku tähe all: mitugi kantsi on võõrastelt tagasi võidetud. Ning seda just viimastel aastatel, mil üldine olukord võiduks just erilisi soodustusi ei pakkunud.

Teadmine, et see võitlus ei sünni meie poolt mingisuguse jonnii või kiusu pärast, vaid et rahva parem tulevik nõuab meie põlvelt vääri lise lta enda maksmapanemist, andku meile jõudu võitluse õnnelikuks lõpuleviimiseks. Kolme asja vajame selleks, et edukalt edasi sammuda ülesseatud tähistele poole: hoolikat tööd, kodurahu teistega, kes võitlevad samade eesmärkide eest, ja laialiste hulkade teadlikkust käimasoleva võitluse sihtidest. Töö viib edasi meie asja, kodurahu hoiab ära asjata jõukillustuse ning hulkade teadlikkus loob soodsa pinna töö arendamiseks.

Teatud ebaõnnestumised mõnel teisel alal on pannud osa rahvast kahtlema oma jõus. Kuid sarnased kahtlused on nagu vesi meie vastaste veskile, kes neid kahtlusi omalt poolt igapidi süvendada ja levitada püüavad. Variseb mõni üksik ettevõtte kokku, millised nähtused praegu kogu maailmas pea igapäevaseks nähtuseks, tahetakse meie juures sellistest asjadest välja lugeda kadu kogu rahvuslikule ettevõtlikkusele. Mõnigi aravereline leiab niisugustel juhtudel kõige sobivamaks varju otsida vastaste leeris. Sarnased üksikud krahhid peaksid just vastuksa olema häiresignaaliks, et tuleb olla valvel. Igat ebaõnnestumist meie leeris tahavad vastased enda huvides ära kasutada. Meil peab jätkuna meeleskindlust ja jõudu, vaatamata üksikutele ebaõnnestumistele, edasi sammuda kindlaksmääratud sihis. Julgus on pool võitu ning selletõttu hoolimata kõigist raskustest julgelt edasi!

Tänavu on löögi aasta.

Seltsi 25 a. juubel läheneb.

Tuleval aastal möödub meie seltsi asutamisest 25 aastat. On saanud meeldivaks kombeks tuua juubilarile kinke. Taktiga kingija arvestab kahtlemata kingi saaja soove ja maitset ning katsub neile vastavalt valida oma kingi. Ei ole mingisugust kahtlust, et parimaks ja ihaldatavamaks kingiks meie lemmikseltsile tema juubeli puhuks on see töö hulk, mille juubelipäevaks suudame sooritada. Kuulutame seetõttu tänavuse aasta löögiaastaks, mille jooksul püüame korda saata niisuuure hulga tööd, mis võimaldab juubilaril väärikalt vastu sammuda oma pidupäevale. Lisame igaüks oma harilikule töö eelarvele juure veel teatava lisa juubeli puhuks, kuulutame välja omavahelise võistluse suurema tööhulga peale, sõnaga, teeme kõik, et käesoleva aasta tulemused võimaldaksid seltsile väärikalt juubeli pühitsemise.

Kõik võistlusele! Näidakem, et hoolsa töö abil saab ka halbadel aegadel saavutada tähelepandavaid tagajärgi!

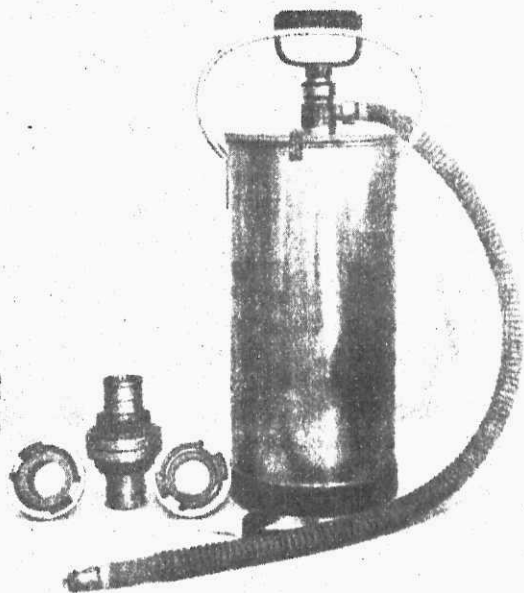
Suuremat tähelepanu tulekaitsele!

Iga põlenud varandus tähendab rahvamajanduslikku kahju. Kuigi kahjusaaja, kelle varandus oli kindlustatud, saab kindlustusseltsist kahjutasu, on põlenud varandus siiski rahvamajandusele kaotisi läinud ning kindlustus ainult jagab üksikutele juhtunud kahjud hulkade vahel, uut vara aga juure ei loo. Üldrahvamajanduslikust seisukohast välja minnes on seega tulekaitse, kui abinõu varade alalhoiduks, olulise tähtsusega. Kindlustustegevuses omab tulekaitse veel erilist tähtsust. Kui tulekaitse on hästi korraldatud, väheneb põlevus, mille tõttu on võimalus alandada preemiaid ja teha seega kindlustuse kaitset kättesaadavaks laiematele hulkadele. Kindlustusseltside huvides on seetõttu

igapidi kaasa aidata korraliku tulekaitse väljaarendamisele.

Tule levimist on kõige kergem ära hoida, kui tule tekkimise alut võetakse õiged vastuabinõud tarvitusele. Sageli on lugu nii, et tulekahju alul kaotatakse pea ja ei osata midagi ette võtta või jällegi puuduvad tule kustutamiseks kõige primitiivsemadki abinõud. Lastakse niisugusel viisil tule summutamise õige moment mööda minna, on laialivalgunud tuld juba palju raskem ka hulga inimeste ja heade kustutusabinõudega kustutada.

Käesolevate ridade ülesanne ei ole anda ülevaadet kõigi tulekustutusviiside ja abinõude üle, vaid juhtida tähelepanu ühele lihtsale ja võrdlemisi odavale kustutus-

abinõule — hüdropuldile (vaata juuresolev pilt!), mis üheski ettevõttes ja majas ei tohiks puududa. On seesugune hüdropult korrapäraselt üles seatud ja selle olemasolu kõigile majaelanikkudele teada, võib igäüks, kes esimesena tule tekkimist märkab, selle asemel, et peä kaotada ja mitte midagi tule kustutamiseks ette võtta selle lihtsa aparraadi abil lahiti puhkenud tule nii mõnelgi juhul

õigel ajal kustutada ja ära hoida suuremaid kahjusid. Hüdropultide hinnad on 33 kuni 40 krooni ning nende veemahutus 12—50 liitrit. Hüdropulte võib saada Eesti Üleriikliku Tuletõrje Liidu laost Tallinnas, Pikk t. 43. Esindajad kohtadel! Soovitage kohapealsetele majapidamistele hüdropultide tarvitusele võtmist ja tutvustage varanduse omanikke selle aparraadi hüvedega.

Olge leidlikud.

Akvisitsiooni töös omab peale süsteemi, andekuse ja töökuse veel erilist tähtsust leidlikkus. Võidakse küll töötada süstemaatilisel ja hoolikalt, kuid kui puudub vajalik leidlikkus, ei saavutata siiski kõiki võimalikke taga-

järgi. Väheleidlik agent on nagu kündja, kes küll hoolikalt oma tööd teeb ja palju vaeva näeb, kuid kes sooritab künni vana kullunud sahaga ning kelle töö tulemused seetõttu vaatamata nähtud vaevale ei osutu rahuldavateks.

ÄRGE KAHELGE:

majanduslikust kitsikusest hoolimata saavutab kindlustuselt „EESTI“ algaval aastal suuremad tulemused kui möödunud. Aga möödunud aasta ületas kaugelt üle-eelmise. Ikka tõusvas suunas!

SEE TÕUS ILMNEGU KA IGA AGENDI
TÖÖTULEMUSTES.

Leidlikkus on kõigepealt vajalik õige aja valiku suhtes. Ei ole mitte ükskõik, millal külastada kandidaati kindlustuslepingu sõlmimise otstarbel, vaid asja heale kordaminekule on olulise tähtsusega selleks paraja aja valik. Ebaõigest ja leidlikkuseta talitab näiteks esindaja, kes külastab kindlustamise sihiga äsja majanduslikesse raskustesse sattunud kandidaati. Vaevalt võib ta sealt oma asjale poolehoidu leida.

Soodsa pinna lepingute sõlmimiseks valmistavad mitmesugused õnnetusjuhtumid kohalikus ringkonnas, näiteks tulekahju. Naabrile tekkinud õnnetuse mõju all on varanduse omanikud eriti vastuvõtlikud kindlustusideele ning seesuguseid momente peab leidlik agent kiirelt kasutama. „Tao rauda, kuni see palav“ — ütleb vanasõna, ja siin on see ütetus täiel määral maksev. Samuti on ümbruskonna sümpaatiad võidetud elukindlustusele, kui seal sureb mõni isik, kelle elu oli kind-

lustatud ning kelle perekond väljamastud kindlustussumma abil pääseb viletsusest. Õige esindaja ei jäta seda olukorda uute lepingute sõlmimiseks seal ümbruskonnas kasutamata.

On tähele pandud, et lastekindlustuseks on vanemad kõige vastuvõtlikumad lähemate päevade jooksul peale sündimist, kuna mõni kuu hiljem on nende suhtumine kindlustusse palju külmem. Seda asjaolu peab iga esindaja omale kõrva taha kirjutama, kes tahab töötada lastekindlustuse alal.

Kui esindaja kuuleb või loeb ajalehest, et tema piirkonnas ehitatakse midagi või avatakse mõni uus ettevõtte, ei tohi ta viivitada kohale ilmumisega, vaid peab tahama õiget aega.

Sarnaseid näiteid, kuidas leidlikkuse varal suurendada oma portfelli, võiks veel paljugi tuua. Ei pruugi selle juures sugugi ka karta, et peaks alati välja mõtlema hirmus keerulisi asju ja pead murdma raskelt lahendatavate

probleemide kallal. Mõnikord peitub lahendus üsna lihtsas asjaolus. Ühe välismaa kindlustuseltsi inspektor, kes pikemat aega omal kohal teeninud, avastas ühel päeval, et seltsi mitmesajaliikmelisest ametnikkude perest on ainult üksikutel kindlustatud elu ning varandus tule ja murdvarguse vastu. Selle tulemuseks oli, et samal päeval sõlmiti ametnik-

kude peres üle 1000 elu-, tule- ja murdvargusekindlustuse lepingu. Need lepingud seisid aastate kaupa sõlmimata ainult selle tõttu, et keegi polnud tulnud mõttele jälgida, kas ametnikkude elu ja varandused on kindlustatud. Analoogilisi juhtumeid võib iga esindaja ka oma ümbruskonnast leida ning neid eduga oma töö juures ära kasutada.

Lunastaja.

Rõõmsalt laulsid vagunirattad oma monotoonset viisi. Imelik on see laul. Nagu on häälestatud reisija, nii plaksutavad rattad: rõhutamata rõhutuile, hõiskavalt hõiskavaile.

Need kaks tundeist puhkevat, iga teine hetk üksteise silma vaatavat inimeslast, kes seisid akna all, kuulsid kindlasti ainult üht laulu rattailt: õn-ne-lik, õn-ne-lik...

Oo neid armastusest puhkevaid, nad ei mällanud istudagi!

Ent teisel pool vaguniveeres istus keskealine mees. Ta nägu oli kui surmtõsisuse mask. Ükski vagunisoliija polnud seal näinud naeratust. Ta näojooned tõmblesid vahetevahel nagu valust või ääretust kurbusest.

Mõtlesin ajuti — millist valu või kurbusekandamit peaks kandma see saatusest tõugatu. Nii tõugatud, et ta läheduski oli talumatu. Sest ta istus üksinda vaguni ühes veduripoolses otsas, kus oli ainult üks pink. Aga vagun oli viimse kohani täis. Mõnel pingil,

mis oli määratud neljale, istus kuni viis. Ainult õnnelik noorpaar oli jõudnud hoida tema vastu asuva pingi üksi endale. Sedagi vaid alguses. Hiljem seltsisid neile ühest pooljaamast peale tulnud täissöönud taluperemees ja keegi ametmees, portfelli järgi arvates.

Kuidas küll, mõtlesin, kõlab see viis, mida laulavad kuulekad vagunirattad sellele erakule kesk inimesi. Vaevalt küll on selles viisis ainustki rõõmsamat tooni.

Istusin pingil, kust nägin üsna selgesti meest valumaskiga. Ja gasin täiesti nende tundeid, kes ei söandanud istuda ta kõrvale. Olin isegi üks neist. Oli kurb ja pisut õudnegi. Masendav oli see kontrast õnneliku armastaja-paari ja vastasistuva vahel. Masendavalt mõjus kontrast ilmagagi.

Taevas oli pilvitu ja päike puistas pillavalt rõõmsasti hüplevaid kiiri. Paarinädalaline kevadloodus oli õrn ja värske. Linnud lendlesid ja paisutasid tiibu. Kindlasti laulsidki nad ja seda nagu oleks kuulnudki, kuigi selle summutas

sõidumüra. Aegajalt mööduvad talud olid maetud õunapuude ja sirlite õitemerde. Raudteeveerel karjasolevad lapsed, need suurimad looduslapsed, särasid tervisest ja rõõmust, lehvitades kätega möödätõttava rongi poole.

Kõikjal pühitses võidupidu rõõm ja tugev ärkamistunne. Ainult see üks seal akna all oli erand. Õieti mõistsin kõike ümbritsevat vaadeldes, miks kõik eraldusid temast. Ilutsev inimene ega loodus ei taha lasta oma paisuvat rõõmutunnet häirida mingil juhulikul masendaval. Tundsin seda endastki. Rõõmsaid hetki on niikui nii vähe. Peab pidama lugu sest vähesest, mis osaks langeb.

Hiljuti peale tulnud portfelliga ametmees oli vaguni teises otsas leidnud paar tuttavat, kellega hakkas kõval häälel vestlema. Peatselt märkasin teina ja ta kaaslaste juttust tema ametalalise kuuluvuse. Oli elukindlustuse agent.

Esimene mulje, mis tast jäi, oli: optimistlik ja jutukas noormees. Kindlasti heasüdameline ja edukas omas töös. Ja kuivõrt ettevõtlik ta oli, seda õppisin tundma alles mõnikümmend minutit hiljem.

Ja ega ta siingi pannud oma ametit ega ülesannet vaka alla.

Varsti tabasin lause:

„Kuulge, härra Oblikas, tean, et te pole veel oma elu kindlustanud. Olete küll terve mees ja tugev kui Simson, aga ega see midagi tähenda. Vikatimees ei kõnni ainult surmakutsarite poole. Ta vikat suudab läbistada kangemategi elulõnga kui teie oma. Kuidas on?“

„Olete aga mees“, ütles Obli-

kaks kutsutud sõitja, „isegi rongil ei anna te rahu. Vististi küsite uppuvaltki, kas ta ei taha elu kindlustada.“

„Miks mitte,“ viskas agent vahele, „kui tal aga selleks veel aega jätkub. Aga uppumine pole leivasõtkumine, kus aega küll. Noh, aga ega teie veel uppunas pole. Seepärast on teiega veel aega asju ajada. Ütlesin juba, et ega surejale pasunat ette ei puhuta. Mõni visiseb küll kui vettinud puu ahjus, aga teine pröksatab äkki nagu mädanud oks, millele astutakse. Eks ole? Ning kui nii pröksatate, mis teeb siis teie kena naine ja pisike poeg ning tütar? Suurt varandust teil ju pole. — Kas võtan paberid portfelist välja?“

Agas seekord polnud jutukal agendil tulemusi. Ei saanud asja ei Oblikast ega teistest, kes olid kogunenud jutlejate ümber. Isegi armastaja-paar oli sinna seltsinud. Juba enne neid ka kehakas talur. Nii oli jäänud vaguni teise otsa äärmisse raiooni ainult muremõtiskleja.

Viimaks võttis kindlustuste hankija armastaja-paari meespoole käsile:

„Ja teie, härra? Kui mu võrgutõmbamine on olnud seni siin asjatu, siis teid püüan kindlasti sisse. Pagana õnnetuse-vagun! Nii tagajärjetult olen ma harva jutlust pidanud.“ viskas ta nagu pahameelega jutu vahele.

„Vaadake, nagu näen teie värskest sõrmusest ja väga-väga õnnelikust näost, olete värskest abellunud. Kui pole väga hilja — soovin siidamest õnne. Andke an-

deks minu familjaarsus! Ah so, võib olla raiun õhku, vahest on juba te elu kindlustatud?“

„Ei ole, ja vaevalt see tänagi sünnib,“ vastas kõnetatu.

„Küll sünnib. Sünnib, uskuge. Mul on säärane tunne. Õieti ma saan aru teist. Õnnest, noorusest ja tervisest täies õies — ja teile räägitakse elukindlustusest. See ei lõhna otsekohe surma järele, aga pisuke maik nagu man on. Kuid elu on juba säärane. Ta kulgeb surmaga käsikäes. — Noh, nüüd olen hakanud filosoferima ja üsna kurba juttu ajama. Elukindlustus pole tõepoolest nii hull asi, et kohe surmast peab pajatama. Nägin selle kurva eraku nägu seal vaguni tei. . .“

Kõlas äkki kole raksatus. Ning järgmisel hetkel lendasid kõik pikali — üksteise otsa, põrandale ja pinkidele. Klirisesid klaasid. Kotsid hoiged, hädaldused. Keegi vandus. Sealsamas kotsid naiste suust hüüded Jumala poole. . .

Oli sündinud rongiõnnetus. Vedur oli jooksnud roopaist välja. Ning esimese vaguni esiosa oli purunenud vastu vedurit. See oli sama vagun, kus asusin mina ja teised, kellest kõnelesin.

Esimesest ehmatuses toibudes selgus, et mitmed olid saanud vähemaid vigastusi, aga ka raskemaid. Noorel abielumehel oli peas tugev haav, saadud kukkumisel vastu pingiserva. Naine oli terve, kuna seisis mehe ees, selg sõidusuuna poole. Oli langenud mehe peale. Kellelgi oli murtud käeluu. Mõnel purunenud ribikondi.

Oli õnnetus siis ometi surma-

juhtumiteta? Ometi ei. Üks oli langenud — pea täiesti puru, keha muljutud pingi ja seina vahele. Ta asukoht oli esimese vaguni esiosas. Surm oli olnud kindlasti kiire.

See üks oli mure-erak kesk inimesi. See, kellest eemaldusid kõik, kes tahtsid olla rõõmsad, kihutades kesk kevadloodust. Ta oli surnud kui lunastaja — üks kõigi eest.

Seisime laiba ümber — kurvalt, lõõdult. Kogu rongi sõitjad olid kogunenud meie ümber. Aga nad ei saanud osa sellest, millest saime meie — esimese vaguni reisijad.

Kui enne eemaldusime temast, siis seisime nüüd kui palvetades ta ümber. Osa meist oli ta kindlasti päästnud surmast. Oleks tema olnud agendiks, kelle ümber kogusime, siis — mis oleks sündinud. . . Ta oli tõesti lunastaja!

Aga oli veel keegi, kes vääriski tänu — elukindlustusagent. Oma jutuga oli ta meelitanud suurema osa reisijaist enda ümber, vaguni teise otsa. Ta oli ometi kindlustanud mõnegi elu. Vähemalt noorpaaril ja taluril.

Ning need oskasid seda hinnata.

„Härra agent,“ sõnas noormees, „teie olete päästnud mu naise ja minu noore elu. Tahame tänu tundes suruda te kätt.“

Nad tegid seda. Siis jätkas tänuulik mees:

„Kuid mul on veel teine palve. Te ütlesite varem: „see sünnib ometi.“ Mõistate mind. Tõesti sünnib teie ennustuse järgi. Täitkem otsekohe sooviavaldis. Teist

säärast õppetundi ei vaja ma enam, et hinnata teie ettepanekut, mille tegite enne õnnetust.“

Ja agent kuulab sõna.

Avas portfelli ja kirjutas. Tal

tuli palju kirjutada. Sealsamas seisva rongi purunenud veduri ja vaguni kõrval, kus ühele surnule oli seltsiks palju elavaid.

Inn H—ale.

Aktsiaseltside kollitused lisavastutusega.

Ise aga võtavad lisamaksu.

Ühistegeliste kindlustusseltside edu, eriti aga just viimaste aastate jooksul, on aktsiaseltsidele pinnaks silmas. Kuna meie maa majanduslik elu põhjeneb ühistegevusel, — ei ole ju meie tähtsama ala, põllumajanduse, ülesehitamine ilma ühistegevusest mõeldav, — puuduvad põhimõttelised vastuväited ühistegevusele. Pealegi näitab ühistegelise kindlustus kogu maailmas suurt edu, suutes end meie naaberriigis Soomes isegi täieliku peremehena kindlustusalal maksuma panna. Ning ühistegelise kindlustuse arendav ja loov mõju annab endes riigis kohe tunda. Peale oma otsekohese ülesande, kahjude tasumise, ulatub ainult ühe ühistegelise seltsi poolt põllumajandusse ja elukorterite ehitamisse laenudena mahutatud kapital Soomes meie rahas miljardidesse sentidesse. Mida näeme aga samal ajal meie kodumaal? Ühistegelised seltsid on rakendanud omad vabad kapitalid ühispankade kaudu rahva kasuks tööle, sedasama ei saa aga kahjuks öelda meie aktsiaseltside kohta. Ajal, mil meie maa ägab kõige suurema kapitalipuuduse all, on üks aktsiaselts, näiteks, hakanud ehitama

kallihinnalist büroohoonet linna. Samal ajal soovitab see selts end aga eriti soojalt põllumeestele, kellelt kindlustusmaksude näol kogutud raha ta linna ehitavasse majja tahab mahutada.

Kõik need asjaolud ongi põhjuseks, miks kindlustus-aktsiaseltsid on hakanud kaotama ka meie maal oma poolehoidu. Et võitja poole — ühistegevuse — vastu midagi olulist välja panna ei ote, võetakse häda sunnil abiks vaid tähtsusetu kollitusi. Ja üheks neist on kollitamine liikmete lisavastutusega. Ei ole aga midagi vähem paikapidavam, kui see väide. Ning seda just seetõttu, et aktsiaseltsid ise võtavad seda lisamaksu, millega nad kollitavad ühistegelisi seltsi. Nagu teada, on aktsiaseltside preemiad kõrgemad kui ühistegelistel seltsidel, ning see ongi varjatud kujul sissekasseeritud lisamaks. Neil päevil selgus näiteks Järvamaal ühe meierei kindlustamisel, et see oli maksnud aastate jooksul aktsiaseltsile üre 100 kr. aastas rohkem kui ühistegeliste seltside tariifi järele oleks tulnud maksta. Seega on see meierei aastate jooksul maksnud aktsiaseltsile mõnisada krooni li-

samaksu, millise summa kõrval likvideeritava Koguduste Kindlustusseltsi lisamaks on üsna tähtsusetu asi. Ka sel juhul, kui aktsiaselts tõelikult peaks kahjude katteks aktsiakapitalist midagi välja andma, kasseerib ta kaotatud summa kõrgemate preemiatega näol ikkagi kindlustusevõtjatel sisse.

Ka see asjaolu, et aktsiaseltside preemiad on mõnikord ühistegeliste omadega võrdsed, või teinekord koguni madalamadki, ei muuda asja. Seda tehakse ainult seal, kus olemas võistlus ühistegeliste seltsidega, kuna igalpool mujal aga võetakse kõrgemat maksu. Nii aitavad ühistegelised

seltsid ka aktsiaseltside kindlustusevõtjatel soodsamaid tingimusi kätte võita.

Aktsiakapital, mis peab asendama aktsiaseltsides lisavastutust, ei kujunda meie seltside juures kuigi tähelepanavat summat. Kui meie seltsi liikmed, kelle arv ümarguselt 30.000, igaüks ainult 1 krooni sisse maksaks, ulatuks selle läbi saadud summa 50% üle mõne aktsiaseltsi aktsiakapitali. Meie seltsi liikmete arv, mis on suurem kui ühelgi teisel ühingul kodumaal ning näitab järjekindlat tõusu, on meie tugevuseks ja jõuks, millele pole aktsiaseltsidel midagi vastukaaluks väija panna.

Pessimist

on oma töis häilgi aegadel saamatu.

Optimist

saavutab halvulgi päevil häid tulemusi.

Kindlustus ametniku majapidamises Saksamaal.

Saksamaal on tehtud huvitavat statistikat selle kohta, millist osa etendab kindlustus palgalise ametniku majapidamises. 546 ametniku majapidamises on ühe aasta vältel peetud täpsaid arveid sissetulekute ja väljaminekute kohta, kusjuures on peetud silmas ka kindlustust (peaasjalikult eluja haiguskindlustus). Majapidamised koosnesid 1968 isikust, nende hulgas 705 last alla 15 eluaasta. Vaatluse all olevates pere-

kondades oli sellega keskmine perekonnaliikmete arv 3,6.

Vaatleme lähemalt, millist osa etendab sissetulekute ja väljaminekute hulgas kindlustus.

Eelpooltähendatud majapidamistes oli keskmine aastane sissetulek 4712 Saksa riigimarka = 4241 Ekr., millisest sissetulekust mahutati Kindlustusesse keskmiselt 369 Rm. = 332 Ekr., s. o. 7,8% tervest sissetulekust.

Allpooljärgnev tabel annab üle-

vaate selle kohta, milline oli suhe üldväljaminekute, toitlusega seotud kulude ja kindlustusesse mahutatud summade vahel vastavalt üksikutele sissetuleku rühmadele. (Summad on antud saksa riigi-

markades; 1 Rm. = 0.9 Ekr. = 90 senti).

Väljaminekud vastavalt ametniku keskmisele aastasissetulekule:

Keskmine aastasissetulek	kuni 3000 Rm.		3600 kuni 4300 Rm.		4300 kuni 5100 Rm.		5100 kuni 6100 Rm.	
	RM	%	RM	%	RM	%	RM	%
Üldväljaminekud	2674	100,0	3968	100,0	4671	100,0	5575	100,0
Toitluskulud	1113	41,6	1491	37,6	1636	35,0	1872	33,6
Kindlustus	227	8,5	337	8,5	370	7,9	429	7,7

Nagu eelpooltoodud tabelist selgub, moodustavad kindlustusesse paigutatud summad üldväljaminekutest peaaegu $\frac{1}{10}$ -u ja toitluskuludest isegi $\frac{1}{4}$ kuni $\frac{1}{5}$. Nimetatud asjaolu on tõenduseks, et Saksamaal palgalise ametniku majapidamises etendab kindlustus õige tähelepanevat osa.

Võrdleme eelpooltoodud andmeid meie oludega. Kui aastasis-

setuleku 1500 kuni 2000 krooni juures mahutada igal aastal 8% sissetulekut elukindlustusesse, oleks 30 isikul võimalik kindlustada surmajuhuks 5000 kuni 6500 krooni suurust kapitali, mis on tähelepanev summa. Sealjuures ei ole arvesse võetud dividende, mis kindlustuse teeb märksa odavamaks.

Ilmameister elukindlustuses.

Saksa kindl.-ajakirjas „Deutsche Versicherungszeitung“ ilmus allpooljärgnev huvitav artikkel Ameerika oludest kindlustusalal:

„Ameerikast, põliselt rekordide maalt, tuleb jälle uus rekorditeade. Käesoleval juhul on tegemist rekordiga elukindlustuslepingute sõlmimisel. Charles A. Murray, ühe kindlustusseltsi esindaja Indianopolis, omab ilmarekordi elukindlustusalal, ta on 101 päeva järjest sõlminud iga päev vähemalt ühe elukindlustuslepingu.

Enne teda omas ilmarekordi keegi Dolf 100 päevaga. Varem oli Murray raudtee kassahoidja. Kassas pileteid müües puutus ta kokku paljude reisijatega, kelle iseloomusid ta psühholoogilisest küljest uuris. Alles neli aastat tagasi siirdus ta täielikult kindlustusalale. Elukindlustusi sõlmis ta alguses sõprade kaasabil, kes temale järjest uusi kliente muretsesid ja teda kui ceskujulikku ja agarat töömeest kindlustusalal soovitasid. Ta töötas päevas vä-

hemalt 8 kuni 12 tundi, seades omale ülesandeks iga päev ühe kindlustuslepingu sõlmida. Ilmarekordi rünnakut alustas ta 24. detsembril, jõululapäeval, mil terve maailm mõtles ainult eelolevatele jõulupühadele. Kuni kella 7-ni õhtul ei olnud tal võimalust sõlmida ühtki elukindlustuslepingut. Seal silmas ta järsku üht jõulukuuskede müütajat, kelle äri läks ilmselt hästi. Kiirelt otsustatult läks ta mehele juurde ja lahkus lühikese aja pärast — kaenla all jõulukuusk ja taskus — elukindlustussooviavaldus 2500 dollari peale.

Teinekord viis ta hilja õhtul kella 10 ajal ühe kliendi, kes oma lapsi väga armastas, veendumusele, et on tarvis elukindlustust, mis sõlmitud 1000 dollari suuruses, kõrgendada 2500 dollari peale.

Kindlustuse sõlmimiseks ei olnud temale ükski hommikutund liiga varajane ega õhtutund liiga

hiline. Hommiku vara kella 6 ajal luuras ta oma piimamehe järele, kutsus ta oma poole ja sõlmis temaga, kuigi just mitte suure, kuid siiski kliendile jõukohase elukindlustuse. Kui ta kord ootas üht klienti selle ooteruumis, sõlmis ta vahepeal selle kliendi sekretäriaga kindlustuslepingu!

Teinekord kindlustas ta ühel päeval mehe, naise ja nende viis last, mis aga kahjuks tema rekordarvestuses temale ainult ühe punkti juure tõi. Tema suurepäralise edu saladus peitub selles, et ta on kõikide inimeste vastu sõbralik ja teenistusvalmis, mille tõttu ta otsekohe omale kliendi poolehoidu võidab. Ta räägib vähem kindlustusest enesest ja laseb inimesi rohkem oma elust jutustada, mille tõttu ta õpib tundma nende perekondlikke olukordi ja võib soovitada neile sobivat kindlustust.“

Võtkem eeskuju agarast ameerika töömehest!

Noorele mehele, kes pakub tütarlapsele kihlasõrmust, aga ei suuda pakkuda majanduslikku muretust, on enim tarvis hooldajat kui naist.

100 000 000 000 dollarit kindlustussummade kogusumma Ameerika elukindlustuses.

Ameerika elukindlustuses oli 1929 sensatsiooniaastaks. Aasta kestel tõusis kindlustussummade

kogusumma 100 miljardile dollarile, s. o. 375 miljardit eesti krooni. See on kahtlemata tagajärg,

mis isegi „piiramata võimaluste maale“ au teeb!

Huvitav on ajalooline tagasi-vaade Ameerika elukindlustusele, mis tänapäev on 87 aastat vana. Alles 1916. aastal oli kindlustussummade kogusumma 25 miljardit dollarit; sellega on Ameerikas elukindlustuste kogusumma 1916. — 1929. aastani kasvanud tervelt neljakordselt. 1922. aastal ületati 50 miljardi piir ja juba 6¹/₂ aastat hiljemini tõusis kindlustuste kogusumma 100 miljardile dollarile. Selle arvu kolossaalsest suurusest saame alles siis selge pildi, kui peame silmas, et Ameerika Ühendriikide elukindlustusportfell on enam kui kaks korda suurem, kui kõikide teiste maade omad kokku, kuna rahvaarv on ainult ¹/₁₆ ülemaailmisest elanike arvest.

Et Ameerika elukindlustuse suur edu on ületanud isegi kõige suuremate ameerika optimistide lootusi, selgub sellest, et 17 aastat tagasi loodeti alles 1940. aastal võivat ületada 100 miljardi piiri, mis tegelikult saavutati aga juba 10 aastat varem.

Mis puutub uusproduktiooni, siis sõlmiti 1909.—1919. aastate vahel keskmiselt iga aasta 3,5 miljardi dollari suuruses uusi kindlustusi. Peale maailmasõja lõppu tõusis uusproduktioon kiirelt. Nõnda oli järginise aastakümne, 1919—1929 keskmine aastane uusproduktioon 13 miljardit dollarit, s. o. kolm korda suurem eelmise aastakümne omast. Kuna 1909. aastal sõlmiti uusi kindlustusi 2,5 miljardi dollari suuruses,

oli 1928. aasta uusproduktioon 18,6 miljardit dollarit.

Kogusummas on Ameerikas enam kui 65 miljonit inimest kindlustatud. Keskmise ühe elaniku kohta tulev kindlustussumma on 835 dollarit = 3131 Ekr.

Huvitav on, et praegu Ameerika kindlustussummade kogusumma võrdub ligikaudu terve rahva aastase sissetulekuga, kuna 1909. aastal kindlustuste kogusumma oli ainult pool toleaeegsest aastast rahva sissetulekust. Selle peale vaatamata on ameeriklased arvamisel, et terve kindlustusportfell on siiski veel liiga väike, kuna ta võrdub terve rahva ühe aasta sissetulekule. Sellelt seisukohalt lähtudes tehakse ka tuleviku suhtes optimistlikke ennustusi: ameeriklased on arvamisel, et teine 100 miljardit saavutatakse enne aastat 1940, see on ümmarguselt 10 aasta pärast.

Lõpuks tuleb tähendada, et elukindlustusidee on Ameerikas väga läbilõõnud ja elukindlustus on ameeriklasele niisama iseenesestmõistetav ja hädavajalik, nagu seda on ameeriklasele tema auto.

On huvitav jälgida, kuidas elukindlustus Ameerikas edaspidi areneb ja kas ameerika prohvetitel, kes enne 1940. aastat 100 miljardilist juurdekasvu ennustasid, on õigus.

Kogusummas maksab Ameerika rahvas kindlustuspreemiaid tänapäev umbes 5 miljardi dollari suuruses, millest elukindlustuspreemiaid on umbes 2,5 miljardit, s. o. pool tervest preemiasaagist, tule ja transportkindlustuse preemiaid kokku 300 miljonit dollarit.

Koos kindlustusala kiire arenguga on ka ameerika ülikoolides ja kõrgemates õppeasutistes sellele alale erilist tähelepanu pööratud. Kuna 25 aasta eest ainult kolmes ameerika ülikoolis kindlustusala üle loenguid peeti — tol ajal peeti sarnast ideed täiesti absurdseks — on tänapäev 80 ameerika ülikooli ja kõrgemat õppeasutist kindlustuse oma õppekavasse võtnud. Ameerika ülikoolides on, mõned erandid välja ar-

vatud, kõik kindlustusalad esindatud, kusjuures aga raskuspunkt langeb elukindlustusele, sest kindlustus-õppekavades on pool pühendatud elukindlustusele ja ülejääv osa teistele aladele. Sellest on kahtlemata näha, millise tähtsa seisukoha omab elukindlustus ameerika kindlustustegevuses. Seda tõendavad ka hiigla arvud ameerika elukindlustusprodukt-sioonis.

Agendid

otsige lapsi, kelle tulevast haridussaamist ei ole isa veel kindlustanud tarvilikult suure elukindlustusega.

Karl Riisen 50-aastane.

esindaja Karl Riisen oma 50 a. sünnipäeva.

K. Riisen on sündinud Järva maal taluperemehe pojana. Käinud Kirila küla- ja Väätsa ministeeriumikoolis ning täiendanud oma haridust iseõppimise teel. Peale seda teeninud vallasekretäri abina, politsei kirjutajana, eraadvokaadina jne. Võttis osa maailmasõjast ning sai 2 korda haavata. Pärast sõjaväest vabanemist teeninud mitmesugustes riigi ja omavalitsuse ettevõtetes.

Soovime juubilarile edu ja jõudu oma töö jätkamisel teisel poolsajandil.

Läinud aasta 27. detsembril pühitses meie Tallinna osakonna

Mitmesugust.

Seltsi tegevus 1930. a.

Igal alal edu.

Nagu esialgsed kokkuvõtted näitavad, on seltsi tegevus läinud aastal igal alal ning piirkonnas edu näidanud. Juurekasvu protsent erineb üksikutes piirkondades, kuid juurekasv on üldine ning üheski piirkonnas pole tagasiminekut. Preemiade kogusaak 1930. a. ulatub üle 60.000.000 sendi. Kindlustussummad tule alal on tõusnud ümarguselt 2.000.000.000 sendi võrra, elukindlustuse preemiad aga kasvanud pea 100%. Uusi liikmeid on seltsile juure tulnud aasta jooksul üle 5000.

Nagu ajakirjanduses ilmunud teadetest näha, on tule läbi tekitatud majandusliku kahju poolst 1930. a. Eestis rekordaastaks. Vaatamata sellele ei ole meie seltsi kahju protsent siiski erakordset kõikumist näidanud, vaid püsib madalamal kui see oli mõni aasta tagasi. Kahjude kogusumma ulatus 1930. a. ümarguselt 31.500.000 sendini.

Üle 2 000 000 sendi tuletõrje toetuseks

on maksnud kindlustusselts „Eesti“ viimase 10 a. jooksul.

Ühistegelise kindlustuse järjekordne edusamm Soomes.

Läinud aastal andis soome kindlustusaktsiaselts „Tarmo“ ühe oma portfelli ühistegelisele elukindlustus-seltsile „Salama“. Kuna juba seninigi Soomes kindlustusalal jäme ots oli ühistege-

liste seltside käes, on selle ülevõtmisega ühistegevuse väerind veeltgi kõvenenud.

Inglise kindlustusseltsi laen Poola põllumajandusele.

Inglise suurim kindlustusselts „Prudential“ Londonis on Maa-kassale Varssavis annud 800.000 dollarit (ligi 300.000.000 senti) suuruse laenu. Laen on 8½%.

„Eesti Loyd'i“ väärseletused.

Reklaamlehes „Elukinnituse hinnast“ väidab „Eesti Loyd“, et järelvalve ühistegeliste seltside üle ei ole nii laiaulatuseline kui aktsiaseltsidel. See väide põhjendub nähtavasti arusaamatusel või teadmatusel, sest, nagu teada, kuuluvad ühistegelised seltsid iga 2 aasta jooksul vähemalt kord välisrevisjoni alla, milline ulatub niivõrd üksikasjadesse, et sellest kaugemale minna üldse enam pole võimalik. Nagu kindlustusinspektor kaebab, ei ole aktsiaseltside suhtes praeguste seaduste järele kaugeltki võimalik seesugust laiaulatuselist revisjoni toimetada.

OLETE KUULNUD. . .

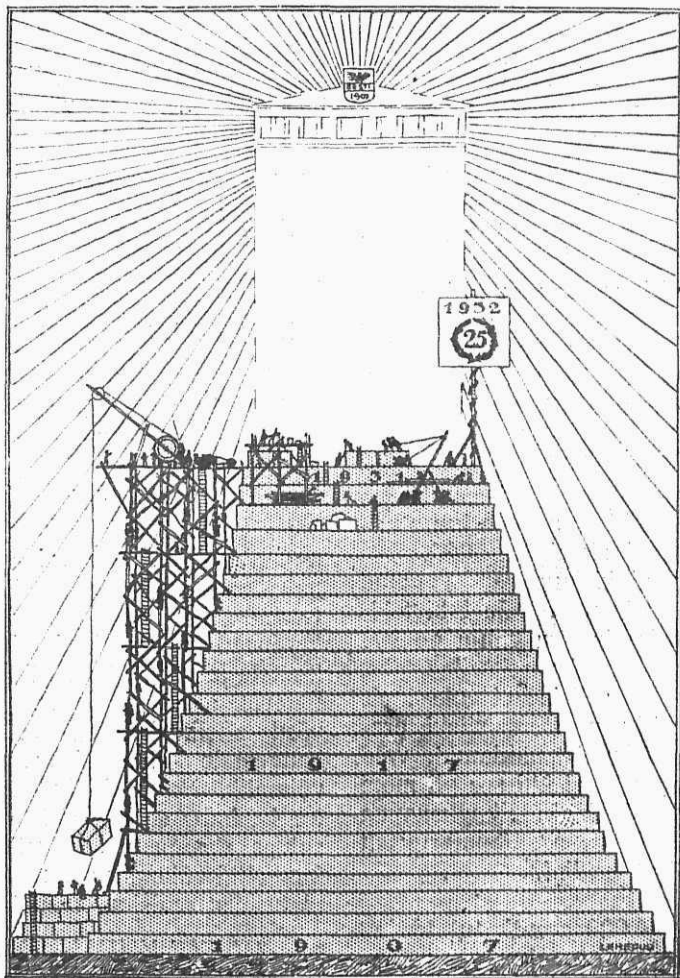
A. Üks kindlustusaktsiaselts ehitab Tallinnas pilvelõhkujat.

B. Meie kodumaa pilved ei liigu kaugeltki nii madalalt, et see balti-sakslaste onn võiks neid „lõhkuda“.

ENESE VAENLANE.

P o e g: „Isa, kes on enese vaenlane?“

I s a: „Enese vaenlane on see, kes ei kindlusta oma elu.“

*Kõik read koomale, et tänavuse aasta töötulemused
võimaldaksid seltsile väärikalt vastu minna oma
25. tegevusaasta juubelile.*

Ilmub 6 korda aastas ja saadetakse tasuta kõigile seltsi tegelastele.

Toimetus: Tartu, Suurturg 10.

Väljaandja: Kindlustusselts „Eesti“.

Vastutav toimetaja: J. Nirk.